

Két ember fogja a cérna két végét, néznek egymás szemébe, és az nyer, aki elhúzza a másiknak kezét maga felé. Néznek egymás szemébe. És aki a húzással elszakítja a kötelet, az veszít. És mindketten nagyon jól tudják, ha elszakad a kötél, ki volt az.

Október 9-én a United Networks, a városi önkormányzat és a Caritas megszervezésében civilszervezet-vezetők, hivatali alkalmazottak és pedagógusok adtak elő és vettek részt *A mélyszegénység csökkentésének lehetőségei és újrateremtésének megelőzése* c. konferencián.

Az előadók nagy része magyarországi civilszervezet-vezető volt, és sikeres vagy kevésbé sikeres programok bemutatásán kívül a civil hozzáállásról, az integrációs programok sikerességéhez szükséges alapkövetelményekről beszéltek és egyáltalán arról, hogy mi az a civil szervezet.

Ebben az első beszámolóban arról írunk, hogy **hogyan működik a civil szféra, hogy mi a szerepe és milyen nehézségekkel szembesül.**

A második részben – valószínűleg csütörtökön – arról lesz szó, hogy ezek a szervezetek milyen elveket és módszereket dolgoztak ki például a mélyszegénység felszámolásáért.

Pótolja azt, ami hiányzik

A civil szervezet, a köztudatban elterjedt értelme ellenére, nem egy pénzlehívó és azt maguk között szétosztó szervezet, ami a nyugati pályázatrendszerek hátszelén luxusautókat és magánházakat biztosít.

A civil szervezetek önkéntes alapon **a közjó javára működő, önszabályozó, intézményesült önszerveződések**

Ez elsősorban arról szól, hogy hiánypotló szerveződések, és azokat a feladatokat végzik el, amiket az éppen hatalmon lévő kormány nem tud, vagy nem áll érdekében ellátni a közjó érdekében. Például Romániában – hogy ne menjünk messze – **a kormánynak nem éppen életcélja** a kisebbségek emberjogi vagy bárminemű felzárkóztatása a többséghez, de erre vannak a kisebbségi jogvédő szervezetek hadai.

A civil szféra tehát átveszi az állami rendszer szerepeit és feladatait, de nagyon fontos – amit sokszor a politikum nem ért meg –, hogy **nem részei a kormánypolitikai stratégiáknak**, a civil szervezetek a hierarchián kívül esnek, önszerveződnek. A civil szervezetek szakpolitikai szinten dolgoznak mindig a közjó érdekében.

Ha az állam nem végzi el a kutyakötelességeit, akkor a civil szféra ezeket magára vállalja,

de igényli erre a támogatást.

És ahogy elkezd szerveződni – elkerülhetetlenül – bekerül a hatalmi konstellációba – mondja **Nun András**

(Autonómia Alapítvány). Vagy velünk vagy ellenünk. Így történt az, hogy a mai Magyarországon, ahol arcra és bratyi-alapon osztják a pénzt, a listázott szervezetek – akik nem a kormánypolitika ellen végzik a munkájukat, hanem helyett – nem jutnak hozzá pályázati alapokhoz.

Így **ezeket a szervezeteket más szervezetek támogatják**, akik például nem tűrik meg a mélyszegénységet. De mivel ezek törvényesen működő szervezetek, az ezekből a máshonnan érkező támogatásokból leadózott összegekkel visszatámogatják, **fenntartják egy olyan kormánynak a működését, ami helyett dolgoznak** és ami ezt nem hajlandó támogatni – mondja Both Emőke (BAGázs Egyesület).

Abban a forgatókönyvben, amiben az állam – által elhanyagolt – feladatokat elvégzik a civil szervezetek, ehhez pedig lehívnak és megkapnak közpénzeket, felmerül a kérdés, hogy az elfogadott pénzekkel **nem legitimálják-e azt a kormányt**, aminek az értékrendje gyakorlatilag szembemegy a szervezet értékrendjével.

El kell venni a pénzeket, de be kell-e állni a kormány mögé?

Itt megoszlottak a gyakorlati álláspontok. Lantos Szilárd (Máltai Szeretetszolgálat) szerint amennyiben a pénzosztó kormány nem szól bele a felhasználás módszertanába, akkor el kell venni a pénzeket és **a közjó javára felépített értékrend alapján fel kell használni**. Egy másik álláspont szerint a szervezetek a túlélés reményében **kényszerűen beállni a kormánynak**

